

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie, Burduh Victor,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpatul Sinigur Ștefan cu avocatul acestuia, Iovu Tatiana, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 decembrie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Sinigur Ștefan Xxxxx, născut la xxxx, originar din Xxxxx, domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 16.10.2015 - 19.12.2019;
2. Instanța de apel: 21.01.2020 - 08.09.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 13.12.2021 - 17.01.2022;
4. Instanța de apel: 12.05.2022 - 22.06.2022;
5. Instanța de recurs ordinar: 22.08.2022 - 13.12.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 19 decembrie 2019, Sinigur Ștefan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 152, alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal și în conformitate cu art. 53, lit. g) coroborat cu art. 60, alin. (1), lit. b) Cod penal a fost liberat de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Savin Vladislav privind încasarea de la Sinigur Ștefan în beneficiul său a despăgubirilor prin echivalent bănesc pentru prejudiciul cauzat prin infracțiune și a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la Sinigur Ștefan în beneficiul părții vătămate Savin Vladislav suma de 1866 (o mie opt sute șazeci și șase), 63 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru tratament, rapoarte de constatare și de expertiză medico-legală, tomografia computerizată, rentghen și servicii xerox, suma de 7864 (șapte mii opt sute șazeci și patru) lei cu titlu de cheltuieli de tratament ce urmează a fi suportate de partea vătămată, suma de 9730 (nouă mii șapte sute treizeci), 63 lei cu titlu de prejudiciu

moral și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5 000 (cinci mii) lei, în total suma de 24 461 (douăzeci și patru mii patru sute șaiszeci și unu), 26 lei.

În rest, acțiunea civilă a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, inculpatul Sinigur Ștefan, la data de 10.11.2014 aproximativ pe la orele 10:15, aflându-se în biroul Directorului Spitalului „Xxxxx” din mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 11, a inițiat o ceartă cu Savin Vladislav, iar în urma unor replici intenționat i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii și picioarele pe suprafața corpului. În rezultatul violenței fizice aplicate de către Sinigur Ștefan în privința lui Savin Vladislav, conform raportului de expertiză medico-legală nr.302/D din 03.02.2015, i-au fost cauzate: „fractură marginală cu deplasare a falangei distale degetului IV pe stînga; luxația degetului III mîna dreaptă; echimoze la nivelul articulației talocrurală pe stînga, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare medie”. La fel, conform concluziilor Raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 80 din 17 iunie 2016, unul dintre mecanismul de formare a fracturii marginale la degetul IV mîna stînga și a echimozei țesuturilor moi la acest nivel, a putut fi: lovirea directă în această regiune cu sau de obiect(e) contodont(e) dur(e); îndoirea forțată (peste limitele fiziologice) cu răsucire a falangii distale, în direcția suprafeței dorsale a degetului menționat. Alte leziuni, precum sunt, echimoza la nivelul cotului drept, suprafața posterioară (2,8x2,5 cm) și edemul țesuturilor moi la articulația talo-crurală stînga, suprafața laterală (4,2x3,5x0,4cm) au putut fi produse în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu un obiect(e) contodont(e) dur(e) inclusiv și la lovire de asemenea obiect(e), în circumstanțele stabilite. Referitor luxației falangii medii deget III mîna dreaptă, ultima a putut fi cauzată ori în urma îndoirii brusce a degetului spre suprafața dorsală a lui sau la îndoirea și răsucirea degetului menționat.

Tot el, la 10.11.2014 aproximativ pe la orele 10:15, încalcînd grosolan ordinea publică, acționînd cu un cinism și o obrăznicie deosebită, aflându-se în biroul Directorului Spitalului „Xxxxx” din mun. Chișinău, str. Xxxxx, a inițiat o ceartă cu Savin Vladislav, iar în urma unor replici intenționat i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii și picioarele pe suprafața corpului cauzîndu-i vătămări medii.

Acțiunile inculpatului au fost calificate de către prima instanță conform: art.287 alin.(1) Cod penal, ca huliganism, adică *acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra părții vătămate, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită*; și art.152 alin.(1) Cod penal, ca *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății.*

3. Avocata Iovu Tatiana a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Sinigur Ștefan să fie achitat pe art. 152 alin. (1) și 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Apelanta a invocat că, hotărârea instanței inferioare este ambiguă, neclară, cu aprecierea eronată a circumstanțelor de fapt și aplicarea incorectă a celor de drept.

Prima instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de partea apărării în dezbateri, nu a dat răspuns la argumentele apărării cu referire la lipsa laturii obiective și subiective a infracțiunilor imputate, ineficiența și caracterul tendențios al urmăririi penale, lipsa credibilității probelor acuzării, care constituie obiectul examinării, lipsa faptei prejudiciabile, administrarea ilegală a probelor prin încălcarea prevederilor art. 157 și 158 Cod de procedură penală.

Instanța nu a supus aprecierii dacă vătămrile stabilite prin concluziile raportului medico-legal nr. 302/D din 03.02.2015, potrivit cărora lui Savin V. i-au fost stabilite vătămări medii, puteau sau nu interveni în rezultatul acțiunilor de aplicare a loviturilor lui Sinigur Ș. și de asemenea, fără a supune aprecierii și concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. 3020/D din 04.12.2014, potrivit cărora la inculpat la fel au fost depistate vătămări corporale neînsemnate în formă de excoriații pe suprafața dorsală a mâinii stângi.

De fapt, nu s-a demonstrat în cadrul cercetării judecătorești legătura causală între pretinsele acțiuni culpabile ale inculpatului și pretinsele vătămări corporale a lui Savin V., și că acestea s-au produs ca urmare a intenției și acțiunilor directe a inculpatului.

3.1. La 31.12.2019, avocata Iovu Tatiana a declarat apel suplimentar, în numele inculpatului (f.d. 35, vol. III).

Apelanta a invocat că, instanța de judecată nu a dat un răspuns asupra lacunelor cu referire la neclaritatea învinuirii, acuzatorul nu a identificat concret prin care acțiuni ale lui Singur Ș. s-ar individualiza latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Ori, aceleași acțiuni acuzatorul de stat le atribuie atât infracțiunii de vătămare intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, cât și infracțiunii de huliganism.

Declarațiile martorilor Zavatin G. și Podoleanu E. sunt probe directe, are au o pondere mult mai mare față de celelalte probe.

Faptul invocat de partea vătămată că Sinigur Ș. la dat jos și l-a lovit cu mâinile și picioarele, nu sunt confirmate prin careva probe, ba mai mult, aceste sunt combătute de martorii oculari Podoleanu E. și Zavatin G. Alte probe administrate, atestă doar anumite consecințe, nu neapărat produse în circumstanțele descrise de Savin V.

Acuzatorul de stat, nu a confirmat prin niciun mijloc de probă că vătămrile stabilite prin concluziile raportului medico-legal nr. 3019/D din 21.11.2014 și

raportului medico-legal nr. 302/D din 03.02.2015, potrivit cărora lui Savin V. i-au fost stabilite vătămări medii, au intervenit anume în rezultatul acțiunilor de aplicare a loviturilor lui Sinigur Ș. Or, în condițiile în care Savin V. a lovit în Sinigur Ș., fapt constatat în cadrul cercetării judecătorești nu este exclus că pretinsele vătămări să fi fost produse ca urmare a respectivelor lovituri. Prin urmare, nu s-a probat și constatat legătura cauzală între acțiunile lui Sinigur Ș. și pretinsa luxație a degetului III mâna dreaptă sau a fracturii degetului IV mâna stângă a lui Savin V.

De asemenea, în condițiile în care Savin V. a părăsit locul incidentului și nu a solicitat imediat ajutor medical, deși conflictul a avut loc într-o instituție medicală nu este exclus, că pretinsele vătămări să fi fost produse în alte circumstanțe decât cele de la ora 10:15, în biroul Directorului Spitalului „Xxxxx” din mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 11.

Totodată rapoartele de expertize medico-legală cu nr. 3019/D din 28.01.2014 și 102/D 06.02.2015 au fost întocmite contrar prevederilor procesual penale, fapt constatat prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 02.03.2016 prin care s-a dispus efectuarea unei expertize medico-legală în comisie cu includerea specialiștilor traumatolog și radiolog.

Concluziile în rapoartele de expertiză medico-legală cu nr. 3019/D din 28.01.2014 și 302/D din 06.02.2015 sunt bazate pe rapoartele de constatare medico-legală nr. 5769 din 11.11.2014, nr. 3046/D din 08.12.2014 și nr. 3208/D din 16.12.2014, care au fost efectuate contrar prevederilor art. 144 și 145 Cod de procedură penală. Or, expertizele în cauză nu au fost dispuse de către organul de urmărire penală prin ordonanța în cadrul cauzei penale, dar au fost efectuate de către experți la solicitarea personală a lui Savin V., fără ca experții să fie preîntâmpinați de răspundere penală.

Este relevant că, la momentul efectuării rapoartelor de expertiză nr. 3046/D din 08.12.2014 și nr. 3208/D din 16.12.2014, cauza penală era pornită, prin urmare nu este clar în ce mod au ajuns la materialele cauzei penale rapoartele de expertiză a lui Savin V., în condițiile în care nu există o cerere a acestuia privind efectuarea expertizelor sau anexarea la materialele cauzei, nu există un proces-verbal de ridicare a acestora de la Savin V., or, potrivit art. 157 Cod de procedură penală mijloacele materiale de probă se anexează prin ordonanța organului de urmărire penală.

Prin urmare, se atestă că la formularea concluziilor în rapoartele de expertiză medico-legală cu nr. 3019/D din 28.01.2014 și 302/D din 06.02.2015 nu sunt anexate și nu au fost prezentate originalele documentelor medicale care să conțină informația cu referire la caracterul traumei, evaluarea clinică a traumei, având în vedere că pretinsele expertize au fost efectuate în diferite perioade de timp.

Astfel, în condițiile în care concluziile în rapoartele de expertiză medico-legală cu nr. 3019/D din 28.01.2014 și 302/D din 06.02.2015 au fost formulate în baza rapoartele de constatare medico-legală nr. 5769 din 11.11.2014, nr. 3046/D din 08.12.2014 și nr. 3208/D din 16.12.2014, care au fost administrate în afara

procesului penal, cu abateri de la prevederile procesual penale, experții nu au fost preîntâmpinați de răspundere penală, fără să fie anexată și verificată autenticitatea documentației medicale, acestea sunt viciate de drept și urmează a fi declarate nule în temeiul art. 251 Cod de procedură penală.

Prin urmare, rapoartele de expertiză medico-legale cu nr. 3019/D din 28.01.2014 și 302/D din 06.02.2015 sunt lovite de nulitate, atât ca efect subsecvent, cât și prin aplicarea regulii fructului pomului otrăvit, potrivit căruia proba se recunoaște ca inadmisibilă dacă a fost obținută în baza altei probe, administrate cu încălcarea prevederilor legale.

Deși, prin încheierea Judecătorei Chișinău din 02.03.2016 s-au constatat deficiențe în efectuarea expertizelor medico-legale, la întocmirea raportului de expertiză medico-legală nr. 80 din 17.06.2016 instituția în sarcina căreia a fost pusă efectuarea expertizei (Centrul de Medicină Legală) nu a ținut cont de indicațiile instanței și nu a executat în mod corespunzător încheierea instanței de judecată fiind încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei judiciare stabilită de instanța de judecată.

Prin urmare, divergențele stabilite de către instanța de judecată nu au fost înlăturate, or, la efectuarea expertizei nu a fost formată comisia de experți în modul stabilit în încheierea judecătorească, în comisia de experți nu au fost incluși specialiști traumatolog și radiolog.

Concluziile experților nu sunt clare și sunt contradictorii. Instanța a dispus efectuarea radiografiei tomografice în prezența lui Sinigur Ș. și apărătorului său care trebuia pusă la baza cercetării experților. Pe când experții și-au bazat concluziile pe o tomografie și radiologie efectuată și prezentată unipersonal de Savin V. Investigația radiologică este în contradicție cu tomografia computerizată, fapt ce a determinat concluzii contradictorii.

Astfel, există un cumul de circumstanțe care pun la îndoială existența pretensei fracturi la degetul IV mâna stângă, or, acuzatorul de stat nu a prezentat careva probe legale, pertinente și concludente, în măsura în care să înlătore orice dubiu.

În ipoteza în care ar exista fractură la degetul IV mâna stângă la Savin V., nu s-a confirmat că aceasta s-ar fi produs la 10.11.2014, ora 10:15 ca urmare a acțiunilor lui Sinigur Ș.

Astfel, nu este exclus faptul că pretinsa luxație s-ar fi format anume în rezultatul forței de acțiune și loviturilor produse însuși de către Savin V. prin lovirea în Sinigur Ș. și oprite cu mâinile prin blocaj ori în alte circumstanțe, ținând cont de faptul că Savin V. a părăsit locul incidentului.

Instanța de judecată în mod neîntemeiat a reținut în calitate de probă înregistrarea video de pe un CD anexat la materialele cauzei, apreciind ca o probă în confirmarea pretensei vinovății a lui Sinigur Ș.

În primul rând, acuzatorul de stat a indicat în lista probelor în calitate de probă procesul verbal de ridicare din 04.12.2014 a CD 700 MB, model „Intenso” și procesul verbal de examinare a obiectului din 12.01.2015, dar nu înregistrarea

video propriu zis, nefiind inclusă în lista probelor înregistrarea video de pe pretinsul CD ca și corp delict.

Astfel, instanța a depășit limita examinării învinuirii și a pus la baza sentinței de condamnare o înregistrare video, care nu a fost prezentată în calitate de probă de acuzator de stat.

Deși a fost ridicat CD 700 MB, model „Intenso” de la Savin V., acesta nu a fost recunoscut prin ordonanță sau încheierea instanței de judecată în calitate de corp delict și anexat la materialele cauzei penale, cu respectarea prevederilor art. 158 Cod de procedură penală, cu sigilarea lui corespunzătoare, astfel încât să fie exclusă orice posibilitate de manipulare, trucare sau modificare.

Potrivit art. 93 alin. (3) Cod de procedură penală, elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele au fost dobândite de organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

În condițiile în care, pretinsele imagini video țin de viața privată a persoanelor înregistrate și atentează la drepturile și libertățile persoanei, pentru a fi admise ca probe instanța urma să verifice respectarea prevederilor procesual penale.

Cu atât mai mult, acuzatorul de stat nu a prezentat probe privind autenticitatea înregistrării video, când a fost efectuată, de pe care dispozitiv s-a efectuat înregistrarea, care sunt caracteristicile tehnice a acestuia, dacă respectivul dispozitiv era certificat metrologic, prin care mijloace a avut loc transcrierea sau copierea pe CD.

Totodată, instanța nu s-a referit în nici un mod la argumentul părții apărării de privind calificarea incorectă a pretinselor fapte și încadrarea lor juridică, care a dus la înaintarea în mod ilegal a învinuirii în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

3.2. Au declarat apel și avocatul Găină Valentin cu partea vătămată Savin Vladislav, solicitând casarea sentinței în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admise solicitările referitoare la încasarea venitului ratat, sub formă de premiu, în sumă de 6750 lei și încasarea prejudiciului moral în mărime de 50.000 lei sau în sumă minimă de 16480,63 lei ($1866,63+7864+6750=16.480,63$).

Apelanții au invocat că, neachitarea premiului în timpul aflării părții vătămate în concediul medical a fost o consecință după incident, fiind utilizată ca o pârghie de a influența asupra vice-directorului Savin V. de a demisiona din funcția deținută. Deoarece nu a dorit să demisioneze, la 27.01.2015, acesta a fost concediat.

Acțiunile ilegale ale inculpatului au creat părții vătămate de la 10.11.2014 până în prezent un disconfort și un stres moral-psihic, suferințe psihice și fizice estimate în sumă de 50.000 lei.

Dacă instanța de apel, v-a considera că prejudiciul moral urmează a fi identic prejudiciului material dispus spre încasare, atunci suma minimă a acestuia după

dispunerea încasării venitului ratat (premiului în sumă de 6750 lei), trebuie să constituie suma minimă de 16.480,63 lei (1866,63+7864+ 6750).

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021, apelul avocatului Găină V. și părții vătămate Savin V., a fost respins, ca nefondat.

Apelul avocatei Iovu Tatiana a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Sinigur Ștefan, învinuit în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, a fost încetat, deoarece fapta constituie contravenție.

Sinigur Ștefan a fost liberat de răspundere contravențională în baza art. 354 Cod Contravențional din motivul expirării prescripției răspunderii contravenționale.

În rest, sentința a fost menținută.

5. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 ianuarie 2022 a fost admis recursul ordinar declarat de avocata Iovu Tatiana și inculpatul Sinigur Ștefan, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 septembrie 2021 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022 a fost admis apelul avocatului în numele părții vătămate și apelul avocatului în numele inculpatului declarate împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 19 decembrie 2019, casată sentința parțial și a fost pronunțată o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Sinigur Ștefan, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsă din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

S-a încetat procesul penal în privința lui Sinigur Ștefan, în baza art.287 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenție.

A fost înlăturată răspunderea contravențională în baza art.354 Codul contravențional din motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale.

Au fost menținute celelalte prevederi ale sentinței.

6.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a conchis că la pronunțarea sentinței instanța de judecată, parțial, corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a ajuns la concluzia comiterii infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal de către Sinigur Ștefan. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

La caz, instanța de apel a constatat, în rezultatul analizei probelor prezentate următoarele circumstanțe de fapt: Sinigur Ștefan, la data de 10.11.2014, aproximativ la ora 10:15, aflându-se în biroul Directorului Spitalului „Xxxxx” din

mun. Chișinău, str. Alecu Russo, 11, a inițiat o ceartă cu Savin Vladislav, iar în urma unor replici intenționat i-a aplicat câteva lovituri cu pumnii și picioarele pe suprafața corpului. În rezultatul violenței fizice aplicate de către Sinigur Ștefan în privința lui Savin Vladislav, conform raportului de expertiză medico-legală nr.302/D din 03.02.2015, i-au fost cauzate: „fractură marginală cu deplasare a falangei distale degetului IV pe stînga; luxația degetului III mîna dreaptă; echimoze la nivelul articulației talocrurală pe stînga, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contodont dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare medie”. La fel, conform concluziilor Raportului de expertiză medico-legală în comisie nr. 80 din 17 iunie 2016, unul dintre mecanismul de formare a fracturii marginale la degetul IV mîna stîngă și a echimozei țesuturilor moi la acest nivel, a putut fi: lovirea directă în această regiune cu sau de obiect(e) contondent(e) dur(e); îndoirea forțată (peste limitele fiziologice) cu răsucire a falangii distale, în direcția suprafeței dorsale a degetului menționat. Alte leziuni, precum sunt, echimoza la nivelul cotului drept, suprafața posterioară (2,8x2,5 cm) și edemul țesuturilor moi la articulația talocrurală stînga, suprafața laterală (4,2x3,5x0,4cm) au putut fi produse în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu un obiect(e) contondent(e) dur(e) inclusiv și la lovire de asemenea obiect(e), în circumstanțele stabilite. Referitor luxației falangii medii deget III mîna dreaptă, ultima a putut fi cauzată ori în urma îndoirii brusce a degetului spre suprafața dorsală a lui sau la îndoirea și răsucirea degetului menționat. Tot el, la 10.11.2014, aproximativ la ora 10:15, încălcînd grosolan ordinea publică, după ce a aplicat lovituri părții vătămate, l-a acostat jignitor în loc public.

Instanța de apel, ținînd cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetînd sub toate aspectele probele administrate, verificîndu-le minuțios, a considerat necesar de a califica fapta inculpatului: în baza art.152 alin.(1) Cod penal după semnele - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății;* și în baza art.354 Cod contravențional - conform semnelor: *huliganismul nu prea grav, adică acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.*

Instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului este confirmată prin probele cercetate în prima instanță și în instanța de apel și anume: declarațiile părții vătămate Savin Vladislav; martorului Ursu Aliona; procesul-verbal de ridicare din 04.12.2014, prin care de la partea vătămată Savin Vladislav a fost ridicat un CD-700 MB de model „Intenso”, cu înregistrări video din 10.11.2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.01.2015 prin care a fost examinat înregistrările video, fixate pe CD-700 MB de model „Intenso”, ridicat de la partea vătămată; mijloc material de probă - CD-700 MB de model „Intenso”, ridicat de la partea

vătămată; raport de constatare medico-legală nr. 5769 din 11 noiembrie 2014; raport de constatare medico-legală nr. 3208/D din 19 ianuarie 2015; raport de expertiză medico-legală nr. 3019/D din 19 ianuarie 2015; raport de expertiză medico-legală nr. 302/D din 11 februarie 2015; proces-verbal de confruntare dintre partea vătămată Savin Vladislav și Sinigur Ștefan din 23.06.2015, prin care fiecare participant la confruntare și-a menținut poziția expusă la faza de urmărire penală; raport de expertiză medico-legală în comisie nr. 80 din 17 iunie 2016; procesul-verbal de audiere a expertului Corbu Chiril; procesul-verbal de audiere a specialistului Nalivaico Nicolae.

În același timp, instanța de apel nu a reținut ca întemeiate declarațiile inculpatului Sinigur Ștefan, precum că, nu recunoaște vinovăția, deoarece nu a comis infracțiunea incriminată prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, acestea fiind considerate ca o metodă de apărare și ascundere a realității, deoarece aceste declarații vin în contradicție cu starea lucrurilor de fapt cât și probele existente la dosar, inclusiv cu depozițiile martorilor audiați la caz, apreciindu-le ca fiind veridice, deoarece sunt consecvente, se completează reciproc, date sub jurământ, fiind avertizați de răspundere penală pentru declarații false, iar temei de a nu crede acestor declarații instanța de judecată nu are, mai mult ca atât, declarațiile lor fiind confirmate prin probele materiale cum ar fi procesele-verbale de cercetare la fața locului și rapoartele de expertiză potrivit cărora s-a constatat că, părții vătămate Savin Vladislav i-au fost cauzate luxația falangii medii degetului III mâna dreapta; echimoze la nivelul articulației cotului drept, degetul IV mâna stânga, edem al țesuturilor moi la nivelul articulației talo-crurală pe stânga, care puteau fi produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare medie. Mai mult ca atât, potrivit procesului-verbal de confruntare, dintre partea vătămată Savin Vladislav și Sinigur Ștefan din 23.06.2015, prin care fiecare participant la confruntare și-a menținut poziția expusă la faza de urmărire penală.

Instanța de apel a menționat faptul că, argumentele invocate de inculpat și avocatul ultimului în apel au fost combătute prin sentința primei instanțe (în partea vinovăției de comitere a infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, nulității probelor).

Față de lucrul judecat de primă instanță, instanța de apel a constatat o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată (art.152 alin.(1) Cod penal) prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care

confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei).

Instanța de apel a menționat că conform art.332 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova. Conform art.391 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul prevăzut în art.332 alin.(2), instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul contravențional al Republicii Moldova.

Reieșind din circumstanțele constatate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată a constatat că acțiunile inculpatului, în partea care se referă la învinuirea comiterii huliganismului, urmează a fi calificate în baza art.354 alin.(1) Cod contravențional, după semnele - *huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice*.

Instanța de apel a menționat că conform art.461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 și 445, instanța încetează procesul contravențional. Conform art.441 alin.(1) lit.b) Cod contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.3 alin.(3), art.4 alin.(3), art.20-31. Cu referire la art.30 Cod contravențional și luând în considerație perioada de timp de la comiterea contravenției pînă la emiterea sentinței, instanța de judecată a constatat că procesul contravențional urmează a fi încetat din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Totodată, instanța de apel a constatat expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală în baza art.152 alin.(1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, instanța de fond a argumentat deplin poziția adoptată în partea acțiunii civile înaintate de partea vătămată Savin Vladislav, prin urmare cererea de apel înaintată de avocatul Găina Valentin, în numele părții vătămate Savin Vladislav, privind încasarea venitului ratat (sub formă de premiu) în sumă de 6750 lei și încasarea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei sau în sumă minimă de 16 480,63 lei, este neîntemeiată și a fost respinsă.

Cercetând materialele cauzei penale, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a reținut că, partea vătămată nu a prezentat dovada faptului că ceilalți salariați ai Spitalului Clinic Municipal „Xxxxx” au beneficiat de premiu pentru luna decembrie 2014. În afară de aceasta, pentru faptul că s-a aflat în concediu medical partea vătămată a beneficiat de indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă, cuantumul căreia nu l-a menționat, or, reieșind din contul personal de plată, premiul respectiv se acordă o dată la 6 luni, iar instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe care ar confirma temeiurile și condițiile de acordare a

premiilor, astfel încât, nu s-a stabilit legătura cauzală între fapta prejudiciabilă și neachitarea premiei.

Reieșind din cele relatate, instanța de apel a considerat că, pretențiile privind încasarea din contul inculpatului Sinigur Ștefan a venitului ratat în sumă de 6 750 lei, nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, or, instanța de fond corect a admis și a încasat de la inculpatul Sinigur Ștefan în beneficiul părții vătămate Savin Vladislav suma de 1 866,63 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru tratament, rapoarte de constatare și de expertiză medico-legală, tomografia computerizată, rentghen și servicii xerox, suma de 7 864 lei cu titlu de cheltuieli de tratament ce urmează a fi suportate de partea vătămată, suma de 9 730,63 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5 000 lei, în total suma de 24 461,26 lei, iar în rest a respins prejudiciul material solicitat, sub formă de venit ratat pe motiv că, nu a fost probat.

7. Împotriva hotărîrilor judecătorești inferioare declară recurs ordinar inculpatul Sinigur Ștefan cu avocatul acestuia Iovu Tatiana, prin care, invocând temeiurile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor contestate, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Sinigur Ștefan să fie achitat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal din motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor.

În motivarea cererii de recurs recurenții indică următoarele motive:

- instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, instanța de apel nepronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel;

- analizând conținutul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022 se observă că la rejudecarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont de indicațiile Curții Supreme de Justiție expuse în decizia sa din 17 ianuarie 2022, ceea ce constituie o încălcare a prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a concluzionat că faptele pentru care este învinuit Sinigur Ștefan, în baza art.287 alin.(1) Cod penal, constituie contravenție, dar nu a clarificat încadrarea juridică a acesteia în dispoziția deciziei. În partea descriptivă deși face trimitere asupra necesității calificării faptei în baza art.354 Cod contravențional - nu a constatat fapta contravențională;

- în partea ce ține de capătul de învinuire prevăzut la art. 152 alin. (1) Cod penal, instanța de apel s-a rezumat la faptul precum că sentința pronunțată este motivată și temeinică, indicând precum că argumentele aduse în cererea de apel au făcut obiectul cercetării în instanța de fond și nu și-au găsit confirmare;

- recurenții menționează că au fost încălcate prevederile art. 6 CEDO;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către partea apărării, nu a dat răspuns la argumentele apărării cu referire la lipsa laturii

obiective și subiective a infracțiunilor imputate, ineficiența și caracterul tendențios al urmăririi penale, lipsa credibilității probelor acuzării, care constituie obiectul examinării, lipsa faptei prejudiciabile, administrarea ilegală a probelor prin încălcarea prevederilor art. 157 și 158 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a clarificat argumentele părții apărării privind lipsa legăturii cauzale între acțiunile dlui Sinigur Ștefan și preținsele consecințe, reflectate în rapoartele de expertiză, care sunt puse de instanțe la baza vinovăției imputate dlui Sinigur Ștefan;

- instanța de apel nu a indicat și nu a dat apreciere declarațiilor martorilor Zavatin Galina și Podoleanu Ecaterina în conținutul deciziei sale, deși partea apărării le-a prezentat în calitate de probă în apărare. Acest fapt atestă eschivarea instanțelor de fond în a reflecta cu obiectivitate situația de fapt și a analiza toate probele în pronunțarea hotărârilor judecătorești;

- instanțele de judecată au pornit de la premisa preconcepută că Sinigur Ștefan se face vinovat de infracțiunile de care este acuzat doar din simplul motiv că potrivit rapoartelor de expertiză s-ar constata vătămări a integrității corporale la Savin Vladislav, însă nu a analizat, dacă aceste vătămări a integrității corporale sunt în rezultatul acțiunilor dlui Sinigur Ștefan și prin care probe s-ar confirma acest fapt;

- instanțele de judecată nu au supus aprecierii dacă vătămrile stabilite prin concluziile raportului medico-legal nr. 302/D din 03.02.2015, potrivit cărora lui Savin Vladislav au fost stabilite vătămări medii, puteau sau nu interveni în rezultatul acțiunilor de aplicare a loviturilor lui Sinigur Ștefan și de asemenea, nu au supus aprecierii și concluziile din raportul de expertiză medico-legală nr. 3020/D din 04.12.2014, potrivit cărora cet. Sinigur Ștefan la fel au fost depistate vătămări corporale neînsemnate în formă de excoriații pe suprafața dorsală a mâinii stângi;

- recurenții menționează că este eronată concluzia instanței de apel precum că la materiale cauzei lipsește plângerea dlui Sinigur Ștefan adresată organelor de drept precum că, ar fi fost maltratat sau vreo probă concludentă care ar demonstra că, în urma altercațiilor dintre Savin Vladislav și inculpatul Sinigur Ștefan, ultimului i-au fost cauzate careva vătămări corporale;

- în analiza pretinselor probe administrate de către acuzatorul de stat, instanțele au pornit de la premisa veridicității declarațiilor lui Savin Vladislav, deși acestea nu se coroborează cu alte probe, ignorând în totalitate cumulul de probe care combat vinovăția lui Sinigur Ștefan;

- instanța de apel nu a dat răspuns asupra criticilor privind legalitatea multiplelor rapoarte de expertiză medico-legală cu nr. 3019/D din 28.01.2014 și 302/D 06.02.2015, care au fost întocmite contrar prevederilor procesual penale, fapt constatat prin încheierea Judecătoriei Chișinău din 02.03.2016 prin care s-a dispus efectuarea unei expertize medico-legală în comisie cu includerea specialiștilor traumatolog și radiolog;

- concluziile în rapoartele de expertiză medico-legale cu nr. 3019/D din 28.01.2014 și 302/D din 06.02.2015 sunt bazate pe rapoartele de constatare medico-legală nr. 5769 din 11.11.2014, nr. 3046/D din 08.12.2014 și nr. 3208/D din 16.12.2014, care au fost efectuate contrar prevederilor art. 144 și 145 Cod de procedură penală;

- este relevant că la momentul efectuării rapoartelor de expertiză nr. 3046/D din 08.12.2014 și nr. 3208/D din 16.12.2014, cauza penală era pornită, prin urmare nu este clar în ce mod au ajuns la materialele cauzei penale rapoartele de expertiză a lui Savin Vladislav, în condițiile în care nu există o cerere a acestuia privind efectuarea expertizelor sau anexarea la materialele cauzei, nu există un proces-verbal de ridicare a acestora de la Savin Vladislav;

- rapoartele de expertiză medico-legale cu nr. 3019/D din 28.01.2014 și 302/D din 06.02.2015 sunt lovite de nulitate, atât ca efect subsecvent, cât și prin aplicarea regulii fructului pomului otrăvit, potrivit căruia proba se recunoaște ca inadmisibilă dacă a fost obținută în baza altei probe, administrate cu încălcarea prevederilor legale. Pentru a constata dacă probele reprezintă fructul pomului otrăvit, judecătorul urma să examineze faptele ce rezultă din administrarea inițială a probelor și acumularea ulterioară de probe;

- concluziile experților nu sunt clare și sunt contradictorii. Instanța a dispus efectuarea radiografiei tomografice în prezența lui Sinigur Ștefan și apărătorului său care trebuia pusă la baza cercetării experților. Pe când experții și-au bazat concluziile pe o tomografie și radiologie efectuată și prezentată unipersonal de Savin Vladislav. Investigația radiologică este în contradicție cu tomografia computerizată, fapt ce a determinat concluzii contradictorii;

- instanțele de judecată în mod neîntemeiat au reținut în calitate de probă înregistrarea video de pe un CD anexat la materialele cauzei, apreciind ca o probă în confirmarea pretinsei vinovății a lui Sinigur Ștefan. În primul rând, acuzatorul de stat a indicat în lista probelor în calitate de probă procesul-verbal de ridicare din 04.12.2014 a CD 700 MB, model „Intenso” și procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.01.2015, dar nu înregistrarea video propriu zis, nefiind inclusă în lista probelor înregistrarea video de pe pretinsul CD ca și corp delict;

- soluția privind vinovăția lui Sinigur Ștefan este neîntemeiată întrucât nu a fost înlăturat orice dubiu în fapta incriminată, nu s-a confirmat prin probe că vătămrile medii în privința lui Savin Vladislav au intervenit anume în rezultatul acțiunilor lui Sinigur Ștefan și că acesta ar fi avut un comportament agresiv, fapt ce a dus la încălcarea principiului prezumției nevinovăției, fiind un drept fundamental garantat de art. 6 § 2 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- instanța de judecată a pus la baza condamnării un standart de probă foarte redus, generând un viciu fundamental în procedurile judiciare, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO.

8. Procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea recursului,

ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8.1. La fel, referință a depus și partea vătămată Savin Vladislav, care a solicitat respingerea recursului ordinar înaintat, cu menținerea deciziei adoptate.

9. Judecând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate din următoarele motive.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l respingă ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Drept temeiuri pentru recursul declarat au fost invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, instanța de apel nepronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Referitor la temeiul pentru recursul declarat prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit menționează că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea recursului ordinar declarat, specificând în acest sens următoarele.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a stabilit cu certitudine toate circumstanțele de fapt și aspectele de drept, a tras concluzia corectă și întemeiat a pronunțat soluția adoptată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit raportând temeiul invocat de avocat și inculpat în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurenți, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de avocatul Iovu Tatiana împreună cu inculpatul, deoarece argumentele expuse în recursul depus sunt nefondate, decizia instanței de apel conținând toate motivele pe care se bazează soluția, motivarea soluției este expusă clar. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel nu a admis vreo eroare gravă de fapt, care să afecteze soluția instanței, instanța s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apelul avocatului în numele inculpatului, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurenți, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit menționează că recurenții, mai invocă temeiul prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia nu au fost

întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal și critică că nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor - temeuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Instanța de recurs ordinar reține că instanța de apel, just a reținut că vinovăția inculpatului Sinigur Ștefan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită prin cumulul de probe cercetate în instanța de apel, analizate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, totodată întemeiat a încetat procesul penal în privința lui Sinigur Ștefan în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenție.

Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel, ținând cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, întemeiat a calificat fapta inculpatului: în baza art.152 alin.(1) Cod penal, după semnele - *vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății și în baza art.354 Cod contravențional - conform semnelor: *huliganismul nu prea grav, adică acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.**

Colegiul penal lărgit menționează că potrivit recursului înaintat de către avocatul Iovu Tatiana împreună cu inculpatul, aceștia consideră că inculpatul Sinigur Ștefan urmează să fie achitat în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 152 alin. (1) și art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că lipsesc elementele constitutive ale infracțiunilor.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile părții vătămate Savin Vladislav, declarațiile martorului Ursu Aliona, și probele materiale scrise administrate, în urma la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal și a contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, expusă în pct. 6.1. a prezentei decizii, considerând că argumentele apărătorului și inculpatului cu privire la nevinovăția acestuia nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de recurs ordinar, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat

existența faptei și vinovăției inculpatului Sinigur Ștefan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale - *vătămării intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății și și a contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional - conform semnelor: huliganismul nu prea grav, adică acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice.*

Colegiul penal lărgit reține că nu pot fi acceptate argumentele recurenților invocate în apel și repetat în recursul ordinar, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, fără a admite careva erori de fapt sau de drept, la acest aspect s-a expus în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic temeiul prevăzut de pct.8 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală invocat de recurent.

Totodată, Colegiul penal lărgit raportând temeiurile invocate de recurenți în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei în partea criticată de avocat și inculpat, deoarece argumentele expuse în recursul depus au constituit obiect de discuție în instanța de apel și asupra tuturor argumentelor și motivelor relevante invocate inclusiv în prezenta cerere de recurs instanța de apel s-a pronunțat clar în decizia atacată. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurenți, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiurilor invocate.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului avocatului Găină Valentin în numele părții vătămate și apelul avocatului Iovu Tatiana în numele inculpatului, casarea sentinței parțial cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Sinigur Ștefan, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii

prevăzute de art.152 alin.(1) Cod penal, a fost liberat de pedeapsă din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere penală. S-a încetat procesul penal în privința lui Sinigur Ștefan, în baza art.287 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta constituie contravenție. A fost înlăturată răspunderea contravențională în baza art.354 Cod contravențional din motivul intervenirii prescripției răspunderii contravenționale, astfel întemeiat s-a constatat o motivare amplă și temeinică a deciziei pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată (art.152 alin.1 Codul penal) prin rechizitoriu inculpatului, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, argumentele recurențelor precum că nu au fost respectate indicațiile instanței de recurs, la fel sunt neîntemeiate, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a respectat întocmai prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, nefiind depistate erorile indicate de avocat și inculpat, or instanța de apel la rejudecare a constatat fapta și a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 152 alin. (1) Cod penal și art. 354 Cod contravențional în baza probelor administrate și verificate în conformitate cu prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală.

La fel, argumentul recurențelor precum că *în partea descriptivă instanța de apel deși face trimitere asupra necesității calificării faptei în baza art. 354 Cod contravențional – nu a constatat fapta contravențională*, Colegiul penal lărgit îl consideră neîntemeiat și declarativ, or la pct. 12 din decizie instanța de apel a constatat fapta contravențională reținând că *„tot el, la 10.11.2014, aproximativ la ora 10:15, încălcând grosolan ordinea publică, după ce a aplicat lovituri părții vătămate, l-a acostat jignitor în loc public”*.

Argumentul recurențelor precum că *„în analiza pretinselor probe administrate de către procuror, instanțele au pornit de la premisa veridicității declarațiilor lui Savin Vladislav, deși acestea nu se coroborează cu alte probe, ignorând în totalitate cumulumul de probe, care combat vinovăția lui Sinigur Ștefan”*, la fel este neîntemeiat, or potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 302/D din 03.02.2015, inclusiv raportul de expertiză medico-legală în comisie nr. 80 din 17 iunie 2016 au fost depistate leziuni corporale, și anume: *„fractură marginală cu deplasare a falangei distale a degetului IV pe stânga; luxația degetului III mâna dreaptă; echimoze la nivelul articulației talocrurală pe stânga, care puteau fi cauzate în rezultatul acțiunilor traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare medie*. De asemenea, vinovăția inculpatului Sinigur Ștefan se demonstrează și prin înregistrarea video anexată la materialele cauzei penale, potrivit căreia se vede că, Savin Vladislav ținea în mână telefonul și îl filma pe Sinigur Ștefan, iar Sinigur Ștefan îndreaptă mâna către telefonul lui Savin Vladislav, în urma căreia, brusc,

dispare imaginea din înregistrarea video și se aude un zgomot. Este cert faptul că inculpatul a lovit telefonul care a căzut din mîna părții vătămate.

Totodată, argumentul recurenților precum că *inculpatul Sinigur Ștefan a fost agresat de către Savin Vladislav*, Colegiul penal lărgit îl consideră neîntemeiat or, la materialele cauzei lipsește plângerea acestuia adresată organelor de drept precum că, ar fi fost maltratat sau vreo probă concludentă care ar demonstra că, în urma altercațiilor dintre Savin Vladislav și inculpatul Sinigur Ștefan, ultimului i-au fost cauzate careva vătămări corporale.

La fel, argumentele recurenților expuse în recurs cu privire la declararea nulă a un șir de acte procedurale, în speță a procesului-verbal de ridicare din 04.12.2014 a CD-ului de model „Intenso” 700 MB, cu înregistrări video din 10.11.2014, sunt neîntemeiate, or, prima instanță le-a apreciat critic, stabilind că mijlocul material de probă - CD-700 MB de model „Intenso” (vol. I, f. d. 34) a fost anexat la materialele cauzei penale prin procesul-verbal de ridicare din 04.12.2014 (vol. I, f. d. 33). Totodată, în cadrul urmăririi penale acest mijloc material de probă -CD-700 MB de model „Intenso”, ridicat de la partea vătămată a fost examinat de către organul de urmărire penală, fiind administrat și instrumentat în strictă conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, fapt care se confirmă prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 12.01.2014 prin care au fost examinate înregistrările video, fixate pe CD-700 MB de model „Intenso”, ridicat de la partea vătămată (vol.I, f.d. 35), iar în cele din urmă a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă și anexat la cauza penală acest CD-700 MB de model „Intenso” cu înregistrări video și material foto din 10.11.2014 prin Ordonanță de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă și anexare la cauza penală din 12.01.2015 (Vol. I, f.d.36).

Nu poate fi reținut nici argumentul precum că *„instanța de apel nu a indicat și nici nu s-a expus în nici un mod asupra declarațiilor martorului ocular Podoleanu Ecaterina, care îl dezvinovățesc pe Sinigur Ștefan”*, or, potrivit declarațiilor date de martorul Podoleanu Ecaterina, care în cadrul audierii în prima instanță a declarat că *„d-nul Sinigur i-a dat peste mîină lui d-nul Savin să nu fotografieze și a căzut telefonul sub masă la director ...”* (f. d. 82, vol. II), în coroborare cu raportul de expertiză medico-legală efectuat în comisie nr. 80 în perioada 21.03.2016-17.06.2016, prin care detaliat se nominalizează documentele medicale examinate, experții care au efectuat expertiza fiind preîntîmpinați de răspundere penală potrivit art. 312 Cod penal, se confirmă vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate de către inculpatul Sinigur Ștefan.

Colegiul penal lărgit nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la ignorarea și încălcarea prevederilor art. 144, 145, 151, 157, 158, 251 Cod de procedură penală, precum și art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, cauzele CEDO enumerate în recurs considerându-le declarative și nerelevante pentru speța dată, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și celor cercetate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungând corect la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută.

Astfel, Colegiul penal lărgit, având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, conchide că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare recursul depus de către inculpatul Sinigur Ștefan cu avocatul acestuia, Iovu Tatiana urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

10. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Sinigur Ștefan cu avocatul acestuia, Iovu Tatiana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Sinigur Ștefan Xxxxx**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 februarie 2023**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie

Burduh Victor